

Fitxa 14

PLATJA DES TALAIER

DADES GEOGRÀFIQUES I FÍSQUES:

Municipi: Ciutadella.

Altres topònims: no se'n coneixen.

Àrees urbanes associades: no n'hi ha.

Accés: rodat; des de Ciutadella per la ronda Sud (RC-2) agafant el camí de Sant Joan de Missa; s'hi accedeix des de la platja de Bellavista, a l'arenal de Son Saura.

Orientació de la platja: sud.

Superfície de platja: 850 m².

Llargada de platja: 40 m.

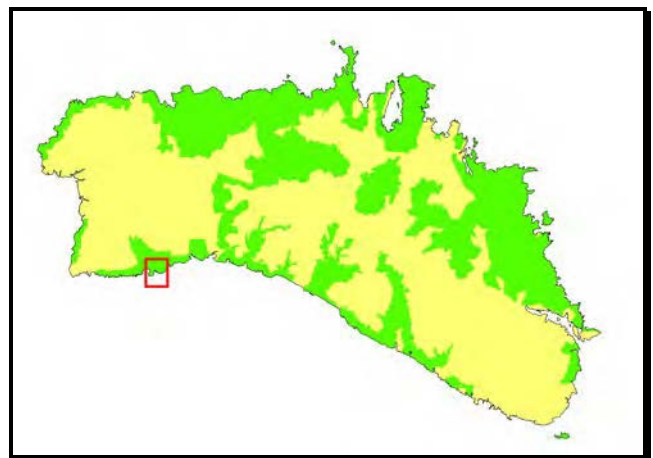
Amplada mitjana de la platja: 20 m.

Grau de saturació de la platja: alt, en plena temporada.

Geologia de l'entorn: plataforma carbonatada del Miocè superior, formada per calcàries blanques.

Composició del sediment: d'origen carbonatat orgànic (+90%), amb alta proporció de gra fi i color blanc.

Espai natural protegit: inclosa a l'Àrea Natural d'Espècial Interès Me-14 i a la Xarxa Natura 2000.

SERVEIS DE PLATJA:

Classificació platges CIM: platja de tipus B (natural amb accés rodat).

Distància a l'estacionament: a 1.000 m de l'aparcament de la platja de Bellavista.

Servei de socorrisme: hi ha servei de farmaciola a la platja.

Altres serveis: no n'hi ha.

ENTORN I PAISATGE

Dins la meitat sud de Menorca, es Talaier és un bon exemple de cala de mida petita i penya-segat baix, que es conserva intacte en l'actualitat, és a dir, en estat natural (vegeu foto adjacent). La seva configuració estreta i tancada, així com l'existència d'un torrent esporàdic no permet el desenvolupament d'un sistema duna considerable i ben constituït, i així que de seguida les savines i els pins deixen pas a la marina de xipell i romaní. Morfològicament, darrere la platja, més que d'un canaló o barranc es pot parlar d'una petita depressió que condueix l'aigua de pluja cap a la mar.

La cala representa una petita entrada de la mar, que es va estrenyent cap a la platja i que està associada a un penyal d'alçada inferior a 5 m, poc vertical i amb inclinació cap a la mar (vegeu foto adjacent). Les tenasses associades a la costa baixa presenten gran nombre de morfologies de pinacles i cocons de dissolució, molt d'ells utilitzats de forma tradicional per assecar la sal per al consum humà. Hi trobam també bons exemples de soccavament a la base del penyal (morfologies *notch*).

PLANTES I VEGETACIÓ

D'acord amb les característiques geomorfològiques esmentades, la flora típica dels arenals que s'hi pot trobar és pobra en espècies. Bàsicament hi són presents aquelles que millor suporten les arenes poc estables i que poden quedar sotmeses, en episodis concrets, a l'impacte directe de l'onatge. Aquestes espècies són també les que apareixen amb més freqüència a les cales de la costa sud: el carc marí (*Eryngium maritimum*) i el lliri de platja (*Pancratium maritimum*) (vegeu primera foto); el cent nusos de la mar (*Polygonum maritimum*); o d'altres de comportament anual i més pioneres com l'espina d'ella (*Salsola kali*) o *Suaeda spicata*. I encara que no sigui ben bé el seu lloc, també hi sol haver el fonoll marí (*Crithmum maritimum*), que aquí aprofita la falta de competència per davallar de les penyes i aprofitar la frescor de l'arena per créixer més a gust (vegeu segona foto).

ANIMALS

Com que és una platja petita, sense zona humida associada i amb l'ambient forestal literalment a sobre, no s'hi pot observar gaire fauna específica del litoral arenós. No obstant açò, com en quasi totes les platges de Menorca, no faltaran les visites de les gavines camagrogues (*Larus michahellis*), més grosses i abundants (vegeu foto adjacent), o fins i tot, de les gavines corses (*Larus audouinii*), de forma més esporàdica.

DINS LA MAR

El fons des Talaier és arenós a la zona interior i central, i amb posidònia als costats exteriors. A la zona central de les cales sorrenques gairebé mai no s'hi pot instal·lar *Posidonia oceanica*, ja que és per on retorna l'aigua que arriba des de l'exterior amb l'onatge. Açò provoca uns corrents que no permeten que la posidònia creixi. Aquestes zones s'anomenen canals de desguàs (vegeu foto adjacent). L'alga bruna, *Cystoseira stricta*, (indicadora d'aigües d'elevada qualitat ambiental) és abundant al litoral des Talaier. Aquesta alga té forma de petit arbret o arbust, fa uns 20 cm d'alçada, és de color marró verdós i forma poblaments molt densos en aquesta cala i a molts altres llocs de Menorca.

HISTÒRIA I SINGULARITATS

El nom de la cala, platja des Talaier, sembla que prové de la persona encarregada de vigilar a la talaia. Aquesta és la talaia d'Artrutx, una torre de vigilància i defensa d'origen espanyol, construïda l'any 1617, que està situada entre aquesta platja i cala en Turqueta (vegeu foto adjacent).